

तमापतन्तं सहसा शरैः सन्नतपर्वभिः । छादयामास समरे तदद्भुतमिवाभवत् ।
 तत्राद्भुतमपश्याम शिलानां स्रवनं यथा । निश्चेष्टस्तु रणे राजञ्छिखण्डी समतिष्ठत ।
 कृपेण च्छादितं दृष्ट्वा नृपोत्तम शिखण्डिनं । प्रत्युद्यथै कृपं तूर्णं धृष्टद्युम्नो महारथः ।
 धृष्टद्युम्नं ततो यान्तं शारदतरथं प्रति । प्रतिजग्राह वेगेन कृतवर्मा महारथः ।
 युधिष्ठिरमथायान्तं शारदतरथं प्रति । सपुत्रं सहसैन्यञ्च द्रोणपुत्रो न्यवारयत् ।
 नकुलं सहदेवञ्च त्वरमाणौ महारथौ । प्रतिजग्राह ते पुत्रः शरवर्षेण वारयन् ।
 भीमसेनं करुषांश्च कैकयान् सह सृञ्जयैः । कर्णे वैकर्त्तनो युद्धे वारयामास भारत ।
 शिखण्डिनस्ततो वाणान् कृपः शारदतो युधि । प्राहिणेत्तरया युक्तो दिधक्षुरिव मारिष ।
 ताञ्छरान् प्रेषितांस्तेन समन्तात् स्वर्णभूषितान् । चिच्छेद खड्गमाविध्य भ्रामयंश्च पुनः पुनः ।
 शतचन्द्रश्च तर्च्य गौतमस्तस्य भारत । व्यधमत् सायकैस्त्वं तत उचुकुर्गुर्जनाः ।
 स विचर्मा महाराज खड्गपाणिरुपाद्रवत् । कृपस्य वशमापन्नो मृत्योरास्यमिवातुरः ।
 शारदतशरैर्यस्तं क्षिप्यमानं महाबलः । चित्रकेतुसुतो राजन् सुकेतुस्त्वरितो ययौ ।
 विकिरन् ब्राह्मणं युद्धे बज्रभिर्निशितैः शरैः । अभ्यापतदमेयात्मा गौतमस्य रथं प्रति ।
 दृष्ट्वा च युक्तं तं युद्धे ब्राह्मणश्चरितव्रतं । अपयातस्ततस्त्वं शिखण्डी राजसत्तमः ।
 सुकेतुस्तु ततो राजन् गौतमं नवभिः शरैः । विद्धा विव्याध सप्तत्या पुनश्चैनं त्रिभिः शरैः ।
 अथास्य सशरञ्चापं पुनश्चिच्छेद मारिष । सारथिञ्च शरेणास्य भृशं मर्मस्वताडयत् ।
 गौतमस्तु ततः क्रुद्धो धनुर्गृह्य नवं दृढं । सुकेतुं त्रिंशता वाणैः सर्वमर्मस्वताडयत् ।
 स विह्वलितसर्वाङ्गः प्रचचाल रथोत्तमे । भूमिकम्पे यथा वृक्षश्चाल कम्पितो भृशं ।
 चलतस्तस्य कायात्तु शिरो ज्वलितकुण्डलं । सोष्णीषं सशिरस्त्राणं क्षुरप्रेण त्वपातयत् ।
 तच्छिरः प्रापतद्भूमौ श्येनाहतमिवामिषं । ततोऽस्य कायो वमुधा पश्चात् प्रापतदच्युतं ।
 तस्मिन् हते महाराज तस्तास्तस्य पुरोगमाः । गौतमं समरे त्यक्त्वा दुद्रुवुस्ते दिशो दश ।
 धृष्टद्युम्नस्तु समरे सन्निवार्य महारथः । कृतवर्माऽब्रवीद्धृष्टिस्तिष्ठ तिष्ठेति भारत ।
 तदभूत्तुमुलं युद्धं वृष्णिपार्धतयो रणे । आमिषार्थं यथा युद्धं श्येनयोः क्रुद्धयोनृप ।
 धृष्टद्युम्नस्तु समरे हार्दिकं नवभिः शरैः । आजघानोरसि क्रुद्धः पीडयन् हृदिकात्मजं ।
 कृतवर्मा तु समरे पार्धतेन दृढाहतः । पार्धतं सरथं सायं छादयामास सायकैः ।
 स रथञ्छादितो राजन् धृष्टद्युम्नो न दृश्यते । मेघैरिव परिच्छन्नो भास्करो जलधारिभिः ।
 विधूय तं वाणगणं शरैः कनकभूषणैः । व्यरोचत रणे राजन् धृष्टद्युम्नः कृतव्रणः ।
 ततस्तु पार्धतः क्रुद्धः शस्त्रवृष्टिं सुदारुणां । कृतवर्माणमासाद्य व्यसृजत् पृतनापतिः ।
 तामापतन्तीं सहसा शस्त्रवृष्टिं सुदारुणां । शरैरनेकसाहसैर्हार्दिक्यो व्यधमद्युधि ।
 दृष्ट्वा तु वारितां युद्धे शरवृष्टिं दुरासदां । कृतवर्माणमासाद्य वारयामास पार्धतः ।

२१९०

२१९५

२१९०

२१९५

२१९०

२१९५